

Mám dojem, že Jan Mikulášek je v podstatě velmi staromódní typ režiséra. O inscenované látce přemýšlí, obrací si ji v rukách, mazlí se s ní... tak nějak postaru, tak nějak poctivě. Ale nejlepší na tom je, že má (doufám!), vzhledem ke svému věku, to nejlepší stále před sebou.

Mgr. Peter Páluš (1979) – doktorand divadelní vědy na Katedře divadelních, filmových a mediálních studií FF UP v Olomouci, divadelní kritik a producent. Věnuje se zejména současnému dramatu.

Pokud jde o Mikuláška, nemohu říct, že by mě nadchly všechny jeho inscenace, ale ty, co jsem viděl, byly pro mě podstatným impulzem k přemýšlení (už to je v Čechách ojedinelé), jeho inscenace Dorstova *Merlina* (Olomouc 2005) a Ibsenovy *Hedy Gablerové* (Ostrava 2008) patří k mým zásadním divadelním zážitkům.

MgA. David Drozd, Ph.D. (1976) – dramaturg, divadelní teoretik a překladatel. Přednáší v Kabinetu divadelních studií při Semináři estetiky FF MU v Brně.

David Drozd / Diskuse kolem Jana Mikuláška...

...považuji za poněkud zbytečné. Konečně, já jsem o tom aspoň přesvědčen, máme zase pozoruhodnou generaci nastupujících režisérů (přínejmenším: Mikulášek, Špinar, Adámek). Každý nich má specifický rukopis, jiný způsob práce, jinou vizualitu. Mnohem víc než předpokládaná nedomyšlená konstatování o povrchnosti, artistnosti, formálnosti (výtky, které byly vzneseny ke každému ze tří jmenovaných), mě zajímá, kam se jejich práce bude vyvíjet, kdy vykrystalizuje do nějaké vskutku osobní poetiky. Povrchní soudy o povrchnosti s dovolením ignoruji.